

El perro del hortelano

De Félix Lope de Vega y Carpio

Dilluns 18 de desembre

a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Poeta, prosista i autor dramàtic
castellà.

Madrid, 25 de novembre de 1562

— Madrid, 27 d'agost de 1630

Estudià d'una manera irregular, pel que sembla, a les universitats d'Alcalá i Salamanca, participà en l'Armada Invencible i fou secretari del marquès de Sarria. Fou de temperament viu i exaltat, amb grans caigudes i grans penediments. L'aspecte sentimental és prou significatiu: s'enamorà de l'actriu Elena Osorio (literàriament, *Filis*), episodi que recordà després a *La Dorotea* (1632); raptà Isabel de Urbina (*Belisa*), amb qui es casà; vidu, es tornà a casar, amb Juana de Guardo, tot mantenint relacions amb Micaela de Luján (*Camila Lucinda*); vidu una altra vegada, una crisi espiritual el portà al sacerdoci; ja ordenat, però, s'enamorà de Marta de Nevares (*Amarilis*). Aquest darrer amor, que esdevingué tràgic, conjuntament amb uns fets familiars molt trists, apressaren la seva mort. Aquesta vida tan intensa restà reflectida en la seva obra lírica, tant en els sonets de *Rimas humanas* (1602) i *Rimas sacras* (1614) —entre els quals *Suelta mi manso, mayoral extraño, ¿Qué tengo yo que mi ansiedad procuras?*, etc., com en els romanços aplegats al *Romancero general* (1600) i a *La Dorotea* (*Pobre barquilla mia*,

A mis soledades voy, etc.). És extraordinària la seva capacitat per a imitar la poesia popular (cançons, romanços, nades, corrandes, etc). Aquest tipus de producció és recollit amb preferència a *Rimas humanas y divinas del Licenciado Tomé de Burguillos* (1634). El 1609 aparegué el seu *Arte nuevo de hacer comedias*, on exposa la seva nova concepció dramàtica: prescindir de les regles clàssiques, mesclar l'element tràgic amb el còmic i introduir-hi el popular, a fi que el teatre sigui una autèntica imitació de la vida. Recomana els temes al·lusius a l'honra i a l'honor, els històrics i els llegendaris. De la seva producció teatral que ens ha pervingut (unes 460 obres d'unes 1.500 que n'escriví), hom pot destriar una sèrie de peces i aplegar-les segons els temes: motius i tradicions castellanques i hispàniques (*El caballero de Olmedo, Peribáñez y el Comendador de Ocaña, Fuenteovejuna*, etc.), religioses (*Lo fingido verdadero, La buena guarda*, etc, a més dels actes sacramentals *La siega, La Maya, La adúltera perdonada*, etc.), de costums (*La dama boba, Los melindres de Belisa*, etc.), mitològiques (*El Perseo, El marido más firme*, etc), d'ambient exòtic (*El gran Duque de Moscovia, El castigo sin venganza*, etc). Escriví també poemes èpics, burlescs, religiosos, històrics i mitològics (*La hemosura de Angélica, La Circe, La gatomaquia*, etc) i narracions i novel·les en prosa (*La Arcadia, El peregrino en su patria, Novelas a Marcia Leonarda, La Dorotea*, etc.). L'any 2014 hom recuperà *Mujeres y criados*, comèdia escrita entre el 1613 i el 1614 que es donava per perduda.